

Návštěva prezidenta T. G. Masaryka v Miletíně

V roce 1866 navštívil Miletín císař František Josef I. Přijel do Čech, aby se seznámil s bojištěm nedávno skončené války a 30. října cestoval z Hořic přes Miletín ke Dvoru Králové. V Miletíně se na několik okamžiků zastavil, krátce pohovořil s nastoupeným městským zastupitelstvem a cestoval dál.

Další slavný den, zatím poslední, kdy Miletín navštívila úřadující hlava státu, nastal o 60 let později – a právě před 100 lety, kdy do Miletína zavítal na své cestě po severovýchodních Čechách prezident Tomáš Garrigue Masaryk.

Cesta TGM do severovýchodních Čech se připravovala již v létě 1925. Měla se konat koncem června, první den měl prezident přenocovat v Lázních Bělohradě a téměř celý den následující byl vyhrazen návštěvě Miletína a Hořic. Po několika odkladech byla však cesta zrušena a znovu oznámena až za rok. Program byl zhuštěn ze sedmi do čtyř dnů, vypadla z něj Nová Paka i Bělohrad, Miletín naštěstí zůstal, i když jen jako krátká zastávka na cestě z Hořic do Dvora Králové.

Přípravy v Miletíně zahájili 30. června, kdy starosta Jan Vondrouš svolal informativní schůzi zástupců úřadů a různých korporací. Od samého počátku byly obavy hlavně z počasí, které začátkem července bylo velmi proměnlivé a 5. července Miletín jen těsně minula velká bouře s krupobitím. Naštěstí „to stáhla Zvičina“, jak se v Miletíně do dnes říká, a nenarušila právě probíhající Husovy oslavy.

Na den „D“, 10. červenec, tak byli všichni vzorně připraveni. U vjezdu na náměstí stála slavobrána, pomník K. J. Erbena i domy okolo náměstí byly ověnceny květinami a ozdobeny prapory v národních barvách. Již po poledni se stovky lidí z města i okolí začali scházet na náměstí, přestože Masarykův příjezd byl očekáván až před čtvrtou hodinou odpolední. Nastoupila čestná stráž sokolů a legionářů, v řadách stáli zastupitelé, školy, spolky, starostové okolních obcí. V sále Sousedského domu byly k pamětnímu zápisu připraveny kroniky a malá výstavka upomínající nejslavnějšího miletínského rodáka.

Prezident Masaryk vyrazil v sobotu 10. července z Prahy vlakem do Hořic, kde strávil necelých pět hodin. Návštěvu Hořic završil poklepáním na základní kámen rozestavěné *Věže samostatnosti* a odtud pokračoval do Miletína, na jehož návštěvu bylo (podle letáku vydaného uvítacím výborem hořického okresního zastupitelstva) vyhrazeno přibližně 15 minut.

Obavy ze špatného počasí se bohužel naplnily. V době, kdy prezident Masaryk podepisoval v Hořicích pamětní list *Věže samostatnosti*, se spustil déšť (toho odpoledne již podruhé), který cestou prezidentské autokolony do Miletína rychle houstl. Do Miletína auta přijela v největším lijáku, proto ani nezastavila na náměstí a zajela rovnou před radnici.

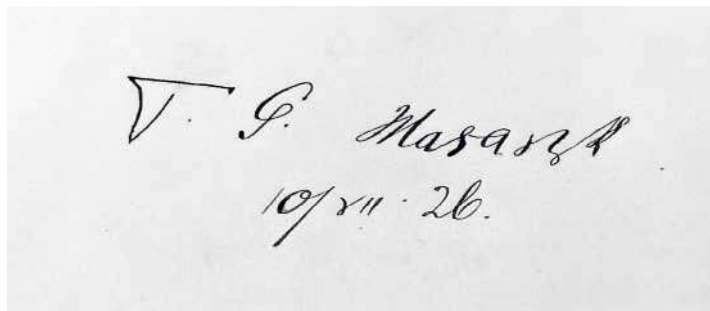

Miletín očekává prezidentovu návštěvu (Archiv Národního muzea. Hradní fotoarchiv. Sign. 334)

Prezident byl odveden po schodech nahoru do sálu, kde jej teprve uvítal starosta Jan Vondrouš a devítiletá Květuška Bryknerová s kyticí.

Masaryk odpověděl: „Pane starosto, občané, já vám děkuji za milé, přívětivé přivítání. Trošku se nám to pokazilo, no, ale z toho si nic nedělejme. Já znám ovšem mnoho o Miletínu, znám o vašem rodákovi slavném, máte program v Erbenovi. Zachovávat vše, co je krásné a zdravé z našeho národního bytu a tvořivě přidávat, co nová doba vyžaduje. To všechno musíte vzájemně také dělat společnou prací. Jsem jist, že vy, vláda i já dostojíme tomuto úkolu. Přeju vašemu městu a okolí všecek zdar. Děkuji vám ještě jednou.“

Poté se podepsal do předložených kronik a pamětních knih, rozloučil se a vrátil se ke svému vozu. Dav na náměstí byl i v prudkém dešti a blátě tak velký, že cestu prezidento-

vi museli razit místní četníci. Masaryk pak nastoupil do auta a odjel Hankovou ulicí, déšť jej provázal až do Dvora Králové.

Jan Hlavatý

Použité prameny:

Státní okresní archiv Jičín, pamětní knihy města Miletína, obce Rohoznice, měšťanské školy v Miletíně a četnické stanice v Miletíně

Denní tisk: Český severovýchod, Lidové noviny, Rozhledy

Opravený kříž u kostela

V dubnu prošel důkladnou opravou křížek s ukřižovaným Kristem stojící při zdi presbytáře kostela Zvěstování Páně. Protože se neobjevil v našem seriálu o kamenných památkách (vycházel v Sousedských listech v letech 2019-2023), přináším nyní malé ohlédnutí za jeho historií.

Kříž v této podobě vznikl v roce 1924, jako památka na misii emauzských benediktýnů ve dnech 22. – 30. března téhož roku. Šlo patrně o jednu z misí, které měly ve 20. letech za úkol rozdmýčkovat křesťanského ducha a zmírňovat na českém venkově všeobecný odklon od katolické církve. Nakolik byla tehdy úspěšná, těžko posoudit.

Kříž s plechovou stříškou a archaistickou postavou Krista není z umělecko-historického hlediska zvláště zajímavý. Nahradil tehdy nízký kamenný křížek na stejném podstavci. Když se však k podstavci skloníte a zkusíte rozluštit vyrytý nápis, zjistíte, že se nejedná o pouhý podstavec, ale o starý náhrobek. Poslední dochovanou památku na miletínského faráře Ignáce Dominika Baudyše, který v Miletíně působil v letech 1752-1795. Zasloužil se nejen o církevní záležitosti – nezištně pomáhal svým farníkům, zejména v těžkých dobách sedmileté války. Při přepadu města pruskými kozáky v červenci 1762 obětoval své úspory na požadované výkupné a vyjednáváním zachránil Miletín před vypálením. Založil farní pamětní knihu a stal se tak prvním miletínským kronikářem. Zemřel 23. dubna 1795 a byl pohřben na hřbitově u kostela, u hřbitovní zdi vpravo u branky směrem k faře, tj. přibližně v místech, kde se dnes proti věži láme plot domu s pečovatelskou službou. Jak moc si miletínští Baudyše vážili dokazuje i skutečnost, že když byl do jeho hrobu v roce 1821 uložen farář Ignác Pacák, přenesly se Baudyšovy ostatky do kostnice a jeho lebka byla položena na čestné místo na oltáři v kostnici. Zde pak v roce 1846 i s kostnicí shořela.

V roce 1848 byl pomník rozbit při stavbě čp. 110, opraven nejprve provizorně železnou sponou a teprve po letech znovu, pečlivě. Při boření hřbitovní zdi v 70. letech byl

přestěhován ke zdi presbytáře, kde stojí dosud. V roce 1924 na něj umístili misijní kříž.

Na náhrobku stojí vyryto:

23. Aprlle VsnVL W PanV WeLebnIJ Pán farář IgnatIVs BaVDIš an o zDegssihokoLátorstWI oWCICKIJ 43 Leta peCLIWI bIJL tV teLo gehu pohřbeno gest

Součtem římských číslic dostaneme rok Baudyšova úmrtí 1795.

Jan Hlavatý

